

Mr. sc. vlč. Dubravko Škrilin Hren, župnik stupničko-lučki

SUSRET ŽUPLJANA KOJI SU RODOM I PODRIJETLOM IZ BOSNE I HERCEGOVINE

Lučko, 5. 1. 2020. – misa poldanjica

(uvod u misno slavlje, propovijed i zahvala)

UVOD U MISNO SLAVLJE

Draga braćo i sestre, dragi župljani!

I ove vas nedjelje srdačno pozdravljam okupljene u ozračju Božićnog vremena u našoj župnoj crkvi. Posebno pozdravljam naše župljane koji su rodom ili podrijetlom iz drage nam i napaćene zemlje Bosne i Hercegovine. S jednakom radošću pozdravljam i sve vas koji ste na ovo slavlje došli iz drugih mjesta i župa. Svima prenosim i srdačne pozdrave banjalučkog biskupa Franje Komarice, koji se veseli ovom današnjem susretu i slavlju.

Unesimo draga braćo i sestre u ovu svetu misu i u ovo zajedništvo sve nakane našega srca, sve potrebe i molitve našeg hrvatskog naroda u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Stavimo pred Gospodina naše radosti i patnje, suze i smijeh, žuljeve i prolivenu krv naših predaka. Stavimo u Isusovo Srce žarke molitve za naše ranjene, za ubijene civile i branitelje, za nestale i prognane. Kao iskreni vjernici, po uzoru na Krista Raspetoga molimo i za dar oprostjenja prema neprijateljima i svjetlo Duha Svetoga da prosvijetli ona srca koja žive okovana mržnjom i željom za osvetom.

U današnjem evanđelju slušat ćemo o Svjetlu – o istinskom Svjetlu koje prosvjetljuje svakoga čovjeka. I samo smo danas došli pred to Svjetlo – pred Krista Spasitelja, pred našeg Novorođenog Kralja. Stanimo pred njega otvorena srca i neka On svojim svjetlom rasprši tmine naših grijeha.

PROPOVIJED

Draga braćo i sestre!

Današnje evanđelje govori o Svjetlu koje je došlo na svijet – o Svjetlu koje prosvjetljuje svakoga čovjeka. Govori se o Svjetlu koji svima onima koji ga primaju daje moć da postanu djeca Božja.

Radi se o neugasivom Svjetlu, o *Svjetlu od Svjetla* – o Isusu Kristu – Spasitelju i Otkupitelju čovjeka.

Mnoga svjetla osvjetljavaju ovaj svijet, a još su brojnija svjetla koja čovjek izmišlja i nudi, ne bi li privukla pažnju ljudi. Mnogo je privlačnog sjaja i jakih svjetla koja obasipaju ljudske živote s raznih strana i s raznim nakanama. I što je više raznolikih ponuda, to je teže odabrati i prepoznati ono istinsko, pravo i neugasivo Svjetlo.

U Svetome Pismu čitamo kako nam to Svjetlo *sja u srcu*... Istina, svi koji smo po svetome krštenju Kristom prosvjetljeni, obasjani smo Njegovim Svjetlom. Ali to je svjetlo ponizno, nenametljivo i može se lako utrnuti ako nismo pažljivi. A možemo ga i ugušiti u svojoj nutrini ako ga zasipamo prividnim i nama zanimljivijim svjetlima i blještavilima ovoga svijeta.

Kao i naše tijelo, potrebno je hraniti i njegovati i duhovni život. Svaka prava svjetiljka mora imati i izvor svoga svjetla. U suprotnom se gasi. Ako tijelo nema hranu, ono malo pomalo umire. Ako dušu ne hrani Božji Duh i ono što je duhovno, naš će duhovni život lagano umirati.

Ako ne čuvamo ono malo svjetlo koje je u događaju našega krštenja upaljeno u našem srcu, i ako to svjetlo ne hranimo molitvom, sakramentima i dobrim djelima, ako ga ne negujemo ljubavlju prema Bogu i čovjeku ono biva sve manje i u opasnosti je da se ugasi.

Draga braćo i sestre! Istinsko Svjetlo i danas nas je ovdje okupilo. I naše današnje zajedništvo nije samo Svjetlo nego i sjaj Božje ljepote koja je razlivena u našim srcima.

Svatko je od vas danas donio sebe i svoj život; svoju prošlost i sadašnjost. Svatko je donio svoje malo svjetlo u srcu. I sva ta naša unutarnja svjetla, okupljena danas u Božjem domu, odražavaju ljepotu žive Crkve koja se okuplja u ljubavi. Ta Božja ljubav nosila je naš hrvatski narod u svim minulim stoljećima. Ta Božja ljubav i blizina osjetila se gotovo opipljivo u našem narodu u mnogim presudnim i teškim povijesnim razdobljima.

Svjetlo i snaga vjere bili su svojevrsni kompas putničkom i patničkom, prognanom i zlostavljanom hrvatskom narodu.

Draga braćo i sestre!

Prosvjetljeni Božjim Duhom, molimo u ovoj euharistiji za sav hrvatski narod i dragi mu zavičaj u Bosni i Hercegovini. Molimo za sve hrabre i neustrašive

svjedoke ljubavi, za sve darovane živote u obrani hrvatskog naroda, za sve žuljevite ruke, za sve prolivene suze, za sve križeve i žrtve koje su podnesene zbog gubitka, nestanka, ranjavanja i progona dragih ljudi.

Mislimo na sve protjerane obitelji i pojedince, na porušene kuće i staje, na spaljene domove, na ostavljene vrtove i dvorišta, na razorene crkve i uništena groblja, na stare i siromašne djedove i bake.

Mnogi od vas danas u srcu nose sjećanja na sada zapuštene i šikarom obrasle livade, polja i šumarke gdje ste radili, staze kojima ste hodali, išli na izvore vode, divili se ljepoti prirode, mjesta gdje ste se igrali, gdje ste djetinjstvo i mladost proveli. Vi dragi bračni parovi koji ste svoju prvu zaljubljenost, dane zaruka i prvih dana brakova proveli na onim mjestima koje je neprijatelj razorio, nosite trajno u srcu ono što je bitno – ono što nitko uništiti ne može. Koliko puta sam od vas slušao o tuzi koju osjećate dolazeći nerijetko na prazna dvorišta i ognjišta, na mjesta pustoši, a u kojima je donedavno vrvio život. Mnogih starih krovova više nema, iz mnogih dimnjaka ne dimi se više, živad i čovjek, vrt i cvjetnjak... nema ih više a okrutna mržnja zamislila si je, da svoju pobjedu piše. Nesreća rata učinila je svoje a mnoštvo Hrvata iz ognjišta svojih pošlo je na sve strane svijeta. Baš na sve strane.

A vi ste pak ona draga zajednica, koja se u našoj župi našla i pod zaštitom sv. Ivana Nepomuka sagradila svoj dom i svila novo gnijezdo. Uz sve muke i patničku prošlost, uz tugu koja će trajno biti prisutna kao sjećanje na minule dane, budite ponosni na novost i blagoslov koji ste donijeli ovoj župnoj zajednici.

Svi vi ovdje ste svoji na svome. Ovdje ste došli i opet kroz patnju i muku gradili ili još gradite svoj dom. Ova je župa vaša župa i ovdje je vaš dom. Ovoj ste župi vi donijeli mladost i blagoslov, obnovljeni polet vjere i nadu u bolju budućnost. Ova je župa po vama brojčano povećana i mladošću blagoslovljena. I to je iznova dokaz da pravi plodovi niču na žrtvama.

Draga braćo i sestre, posebno svi oni koji ste bili prognani!

U srcu i sjećanju neka ostane draga zemlja vaša, dvorišta i njive vaše, mjesta koja su posvećena vašim koracima, vašim znojem i vašom ljubavlju, igrom... U molitvama neka trajno bude prisutna zahvalnost za pretke; za djedove i pradjedove, za bake i prabake, čija izmučena tijela počivaju tamo, čekajući slavni dan pobjede.

Neka snaga Duha Svetoga, zagovor naše nebeske Majke i kraljice mira, pomoć Božjih ugodnika; posebno sv. Antuna, sv. Jurja, sv. Ivana Krstitelja i sv. Leopolda,

učine da u današnjem vremenu budemo graditelji mira. Da ponosno čuvamo dar vjere koja je stoljećima nosila i čuvala naš narod. Da budemo ljudi opraštanja – jer oproštenje pobjeđuje, ljubav jača a nada otvara prostor vječnosti.

Svjetlo istinsko koje nas je nosilo, čuvalo i sačuvalo kroz povijest; Svjetlo neugasivo koje nas je danas ovdje okupilo, neka nas sve čuva u budućnosti za sretnu i blagoslovljenu vječnost. To Svjetlo je Krist, naš Spasitelj, koji živi i kraljuje u vijeke vjekova. Amen.

ZAHVALA

Drago mi je da se danas, u ovom Božićnom vremenu ostvario ovaj molitveni i župni susret s posebno usmjerenom pažnjom i molitvama za hrvatski narod koji je rodom i podrijetlom iz Bosne i Hercegovine. Hvala svima koji su na svoj način pomogli u organizaciji današnjeg slavlja i želja mi je da se ovakvi susreti nastave dva puta godišnje (*zimi i ljeti*). Hvala i našem Mješovitom zboru i župnom tamburaškom orkestru. Posebnu zahvalu ističem svom dragocjenom suradniku, voditelju ministranata i djelatniku svete pričesti Marku Matijeviću koji je izrazito puno doprinio i podržao ideju o važnosti ovakvih susreta. Hvala i svima onima koji su došli u prekrasnim narodnim nošnjama. U njih obučeni bili su danas najljepše cvijeće oko oltara. U ljepoti ovakvih susreta očuvat će nas ponizno srce i iskrena želja za izgradnjom Božjeg zajedništva među ljudima. Ako se Boga iskreno držimo, Bog će čuvati naše zajedništvo, ali ako bez Boga gradimo neko zajedništvo – ono će se brzo raspasti.

Ispred crkve sve će nas dočekati malo grickalica, čašice s raznolikim aperitivima, i kolo uz šargiju i violinu. Neka bude svima lijep i blagoslovljen ovaj dan Gospodnji – dan susreta, mira i prijateljstva. Neka vas sve dobri Bog čuva i blagoslovi!